

Iba viera nás privedie k Bohu

V stredu 8. novembra Svätý Otec sa v katechéze už po druhýkrát zamyslel nad pozemskou púťou apoštola Pavla

24.06.2008

Zdôraznil v nej, že Kristus sa stal dôvodom Pavlovho bytia a hlbokým motívom celej jeho apoštolskej činnosti, čo sa odrazilo aj v jeho listoch.

Pavol pochopil novú spravodlivosť

Svätý Otec podotkol, že v Pavlových listoch nachádzame odpoveď na zásadné otázky – ako sa uskutoční stretnutie ľudskej bytosti s Kristom a v čom spočíva vzťah, ktorý z neho vyplýva. Sv. Pavol sa o tom osobitne zmieňuje v Liste Rimanom (Rim 3, 28) a podobne aj v Liste Galaťanom: „Človek nie je ospravedlnený zo skutkov podľa zákona, ale iba skrze vieru v Ježiša Krista... zo skutkov podľa zákona nebude ospravedlnený nijaký človek“ (Gal 2, 16). „Byť ospravedlnením“ pritom znamená byť zmenením na spravodlivých a vstúpiť do spoločenstva s Bohom. Život vo večnosti však – ako to jasne vyplýva z Pavlových slov – nezávisí od našich možných dobrých skutkov, ale jedine od Božej milosti – podčiarkol aj Svätý Otec.

Benedikt XVI. zvlášť podotkol, že Pavol nebol pred svojím obrátením človekom vzdialeným od Boha. Naopak, zachovával jeho Zákon s

poslušnosťou, hraničiacou až s fanatizmom. Vo svetle stretnutia s Kristom však pochopil, že sa tým snažil budovať sám seba, svoju vlastnú spravodlivosť a so všetkou touto spravodlivosťou žil sám pre seba. „Pochopil, že nové smerovanie jeho života bolo absolútne nevyhnutné. A toto nové smerovanie nájdeme vyjadrené v jeho slovách: ‚Život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vydal seba samého za mňa (Gal 2, 20).‘“

Pavol teda nežije viac pre seba, pre svoju vlastnú spravodlivosť. Žije z Krista a s Kristom, dávajúc seba samého...“ povedal Svätý Otec a dodal: „Toto je nová spravodlivosť, nové smerovanie, dané nám Pánom, dané nám z viery.“

Svätý Otec pritom objasnil, že pred Kristovým krížom – vrchol-ným vyjadrením jeho sebadarovania – nie

je nikto, kto by mohol chváliť sám seba, svoju vlastnú spravodlivosť... Povedal, že aj Pavol objasňuje túto myšlienku, parafrázujúc Jeremiáša: „Kto sa chváli, nech sa chváli v Pánovi“ (1 Kor 1, 31); alebo: „Ja sa nechcem chváliť ničím iným, iba krížom nášho pána Ježiša Krista, cez ktorý je svet ukrižovaný pre mňa a ja pre svet“ (Gal 6, 14).

Čo definuje kresťana

Benedikt XVI. v úvahách nad tým, čo znamená ospravedlnenie nie pre skutky, ale pre vieru, dospel k ďalšej veci, ktorá definuje kresťanskú identitu. Podľa Benedikta XVI. ju môžeme rozdeliť do dvoch častí.

„Nehľadať seba samého, ale prijať sa od Krista a darovať sa s Kristom a tak sa osobne zúčastniť na osude samého Krista, až po odovzdanie sa mu a podieľanie sa tak na jeho smrti, ako aj na jeho živote. Píše o tom sv. Pavol v Liste Rimanom: „V jeho smrť sme

boli pokrstení... s ním boli pochovaní
v smrť ... s ním zrástli... Tak
zmýšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi
hriechu a žijete Bohu v Kristovi
Ježišovi (Rim 6, 3; 4; 5; 11).“ Práve
toto posledné vyjadrenie je podľa
Svätého Otca pre apoštola Pavla
príznačné (porov. aj Rim 8, 1; 10; Kor
13, 5) a táto výpoveď o vzájomnom
preníkaní medzi Kristom a
kresťanom uzatvára Pavlovu reč o
viere.

Benedikt XVI. však povedal, že podľa
Pavla má život kresťana ešte jednu
súčasť, ktorú by sme mohli nazvať
„mystická“. Vyjadruje totiž naše
stotožnenie s Kristom a Krista s
nami. V tomto zmysle apoštol dospel
dokonca k hodnoteniu nášho
utrpenia ako „Kristovho utrpenia v
nás“ (porov. 2 Kor 1, 5), takže „stále
nosíme na tele Ježišovo umieranie,
aby sa na našom tele zjavil aj Ježišov
život“ (2 Kor 4, 10).

Utrpenie vrcholí v radosti

Toto všetko musíme znášať vo svojom každodennom živote, nasledujúc Pavlov príklad. Svätý Otec povedal, že na jednej strane nás viera musí udržiavať v neustálom pokornom postoji pred Bohom, pretože to, čím sme ako kresťania, dlhujeme jemu a jeho milosti; na druhej strane naša zásadná príslušnosť ku Kristovi a fakt, že „sme v ňom“, musí v nás vzbudiť postoj úplnej vernosti a nesmiernej radosti. „Napokon musíme zvolať so sv. Pavlom: ‚Ak je Boh za nás, kto je proti nám?‘ (Rim 8, 31). A odpoveď je, že nikto a nič, nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi‘ (Rim 8, 39).

Náš kresťanský život teda spočíva na najstabilnejšej a najbezpečnejšej skale, akú si možno predstaviť. A z nej čerpáme všetku našu energiu,

ako priamo píše apoštol: „Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje“ (Fil 4, 13).“

Na záver katechézy pápež povzbudil všetkých veriacich, aby sa inšpirovali príkladom sv. Pavla a pokúšali sa vo svojom každodennom živote premieňať jeho slová na vlastnú skúsenosť, v zmysle výroku: „Viem, komu som uveril, a som presvedčený, že má moc zachovať to, čo mi bolo zverené, až do onoho dňa“ (2 Tim 1, 12).